

Rád bych se s vámi podělil o své zážitky z posledního výjezdu na Ukrajinu z přelomu září a října letošního roku. V Zakarpatské oblasti, v období první Československé republiky nazývané Podkarpatská Rus, jsem byl spolu s Tomášem Plenerem ze sboru Dobrá zpráva z Jablonce. Nedřívě jsme byli ve Vinogradovském okrese a vedle ukrajinského sboru v Cholmovci jsme objížděli romské sbory a misijní skupiny v oblasti. Spolupracujeme zde s pastorem Koljou Repljukem a s týmem jeho služebníků. Hned na prvním shromáždění v romském táboře v Černotisovu jsme zažili Boží milost a přítomnost. Shromáždění trvalo dlouho do večera. Když jsme vyšli na ulici a procházeli táborem, potkali jsme dva chlapce, kteří nemohli vědět, jaké požehnání jsme na shromáždění prožívali. Začali vykřikovat moje jméno a házeli po nás kameny. Nikoho z nás netrefili a já jsem si znovu mohl uvědomit, že náš boj není proti člověku, nýbrž proti temným mocnostem zla a byl jsem vděčný za Boží ochranu.

V Černotisovu žije také sestra Sylvika, která několik týdnů před našim příjezdem prodělala mrtvici. Nemohla mluvit ani se hýbat. Do nemocnice ji odvezli až druhý den, což je v pro nás v českých poměrech v případě mrtvice nepředstavitelné. Doma zůstalo pět malých dětí. Její muž Joni, který je jedním z týmu okolo pastora Kolji, byl zrovna v Čechách na práci. Situace vypadala z lidského pohledu beznadějně. Sylvičin zdravotní stav se však začal po modlitbách zlepšovat. Začala postupně mluvit, normálně se hýbat a po vyšetření na magnetické rezonanci lékaři konstatovali, že nenašli žádné poškození na mozku. Takže jsme zažili vyslyšení modliteb. Pro úplnost bych chtěl ještě dodat, že v době mé rozmluvy s ní si stěžovala na bolesti hlavy a někdy prožívala slabost.

Další zajímavou zkušenost jsem zažil v táboře ve vesnici Palat'. Kázal jsem na ulici před jedním z domků nevěřícím a hledajícím Romům, kteří pozorně naslouchali, skoro bych řekl, že mně viseli na rtech. Najednou začal jeden opilec narušovat moje kázání. Sprostě nadával, provokoval a začal obtěžovat posluchače. Vypadalo to, že z toho bude rvačka. Jeden z romských služebníků ho odvedl stranou a poprosil mě, abych přerušil kázání a modlil se za něj. Většinou prožívám v takových situacích strach. V tu chvíli jsem však vnímal zvláštní odvahu a autoritu, kterou nedokáži přirozeně vysvětlit, protože nejsem opravdu žádný hrdina. Podíval jsem se mu do očí a postavil se proti temným silám, které se skrze něho projevovaly. On prožil Boží dotek a říkal, že Bůh je skutečný a že ho temné síly nabádaly, aby narušoval moje kázání. Začal se omlouvat mně i všem

dalším, které napadal. Potom jsem díky Bohu mohl dokončit svoje kázání. Tato zkušenost povzbudila moji víru v Boží ochranu, autoritu a moc.

V posledních měsících jsem prožíval důležitost modliteb a to, že se bez modlitby ve své službě „nikam nepohnu“. Proto jsme se i ve Vinogradovském okrese spolu se skupinou služebníků modlili. Druhý den po modlitbách jsme se stavěli v jednom domě pro nějaké věci. Původně jsem neměl ani vystoupit z auta. Napadlo mě však, abych vystoupil a zašel dovnitř. Nakonec jsem se modlil za dívku nemocnou s ledvinami a její maminku, která začala dojetím plakat. Jakoby nám po našich modlitbách Bůh sám posílal do cesty lidi, za které se máme modlit. V romském táboře v Mukačevu jsme navštívili rodinu, se kterou se v posledních letech pravidelně setkávám. Modlili jsme se za jednu ženu, která nedávno ztratila vědomí a skončila v nemocnici. Při modlitbách za uzdravení se nečekaně u většiny lidí v místnosti začali projevovat démoni, aniž bychom cokoli zvláštního dělali. Lidé začali prožívat vysvobození a já se jen díval na to, co Bůh dělá, a dále se modlil a přikazoval démonům, aby odešli.

Ve druhé půlce našeho výjezdu jsme objížděli cikánské sbory ve zhruba padesátikilometrovém okruhu kolem města Mukačeva. V sobotu jsme měli cikánskou konferenci ve vesnici Velké Lůčky. Na tomto setkání jsem měl dvě kázání a během pěti dnů několik dalších shromáždění. V pondělí jsem již tradičně kázal v Tisobeči v Maďarsku, asi 1 km od ukrajinských hranic. Na všech shromážděních jsme zažívali Boží jednání. Na druhé straně jsme si všimli, že skoro na všech shromážděních, kde jsme byli, bylo méně lidí, než při našich dřívějších výjezdech. Pravděpodobně je to důsledek toho, že mnoho věřících je na takzvaných zarobotkách – na práci v zahraničí.

Měl jsem dojem, jako bychom se na tomto výjezdu dotkli něčeho zvláštního. Něčeho, co brání, aby se duchovní práce s romským národem dále rozvíjela. Drtivá většina těchto lidí zakusila opravdovou chudobu, často i hlad. Od dětství jsou ve společnosti lidmi „druhé kategorie“. Někteří mluví jen maďarsky a je pro ně problém domluvit se rusky či ukrajinsky. V posledních letech mnozí křesťané jezdí do zahraničí na práci. Mnoho jich je i u nás v ČR. To oslabuje sbory a ubývá ochotných služebníků, kteří by „vydali život“ za svoje ovečky. I někteří pastoři tráví několik měsíců v roce na práci za hranicemi a jejich sbory to viditelně oslabuje. Je nutné dodat, že ani jeden z těchto pastorů není na plný úvazek a musí si na své živobytí sami vydělat. Křesťané, kteří v zahraničí vydělávají peníze, začínají žít lépe a někdy propadají materialismu, který je v chudém Zakarpatsku snad ještě horší než u nás v Čechách. Nepřítomnost otců a služebníků má špatný vliv na rodiny, sbory a mezilidské vztahy. Dalším problémem je regulace internetu a sociálních sítí. Negramotní a pologramotní lidé byli najednou vystaveni internetu, facebooku, atd. Žel často neumí čas na internetu nijak regulovat. Mezi další problémy patří i přejídání a špatná životospráva. Jak mezi Ukrajinci, tak i mezi Cikány jsme měli možnost pozorovat různá napětí a hořkosti ve vzájemných vztazích. O výše zmíněných věcech jsem mluvil s tamními vedoucími a některé také

zmínil ve svých kázáních na shromážděních.

I my Češi jsme tentokráte prožívali „divné tlaky“. Tomáš krátce před začátkem výjezdu onemocněl a v den výjezdu dostal horečku, takže se mnou nemohl nakonec odjet. Protože je to bojovník, přijel za mnou o tři dny později, kdy mu bylo o hodně lépe. Já jsem v pondělí ráno, když jsem vstal od snídaně, najednou pocítil bolest v bederní páteři, takže jsem mohl jen s obtížemi chodit. Ten den jsme jeli do Maďarska a přecházeli pěšky hranice, abychom nemuseli dlouho čekat na přechodu, a po té pokračovali 1 km do Tisobéči. Chvillemi se mi šlo docela těžko a pociťoval jsem poměrně silnou bolest. Nakonec jsem však mohl normálně kázat. Bojoval jsem také s kašlem, který se plně projevil až po mém návratu domů. Navíc nás v Mukačevě ještě v noci otravovaly myši. Někdy od poloviny výjezdu se mi těžko modlilo a ještě dvě neděle po návratu se mi nevysvětlitelně nedaří se modlit tak, jak jsem byl v poslední době zvyklý. O různých protivenstvích v romských táborech jsem již psal výše. Nakonec jsme si oba doma v ČR připadali jako v „duchovní bavlncé“. Celkově se však výjezd povedl a já jsem moc rád, že jsem mohl na Ukrajině být. Chtěl bych poděkovat všem, kteří jste se za nás modlili, a také těm, kteří finančně podporujete moji službu a naše projekty na Ukrajině. Zvláště chci poděkovat modlitebníkům z našeho sboru a ze sboru v Jablonci. Tentokrát jsme vaše modlitby opravdu potřebovali! Vždycky znovu si uvědomuji, že my na výjezdu, jsme jenom špička ledovce.

Na našich výjezdech se setkávám s mnohými materiálními potřebami, a to hlavně mezi takzvanými zapomenutými služebníky, kteří věrně slouží v romských sborech. Materiální situace některých je dlouhodobě špatná, až zoufalá. Tyto služebníky můžete případně podpořit: **variabilní**

symbol 400 – zapomenutí služebníci. Služebníci, se kterými spolupracujeme, jsou v pořádku a věnují se práci na místech, kde žijí anebo kam dojíždějí, i když na ně samozřejmě dopadá tíže problémů, ve kterých se jejich země nachází. Někteří si čas od času přivydělávají různými pracemi v zahraničí, aby mohli materiálně přežít. Ani jeden z níže zmíněných služebníků není kvůli specifické ukrajinské situaci zaměstnán na plný úvazek v církvi. Velice často si sami financují i dojíždění na místa shromáždění, kde slouží. Pro každého z těchto služebníků je jakýkoliv, a to třeba i malý finanční dar povzbuzením a zlepšením jejich často těžké finanční situace. Vím, že naše zdroje jsou omezené, a proto nemůžeme ani zdaleka pomoci všem. Mám na srdci pastora Šoni Horváta. Kromě svého sboru ve Svaljavě je nadsborovým pastýřem v romských církvích v okolí Mukačeva, které tvoří většinou velmi chudí lidé. Jedná se cca o 20 sborů a misijních skupin – dle mého odhadu mohou mít všechny dohromady okolo 1000 lidí. Na obživu a benzín na své cesty po sborech si vydělává provozováním malého krámků s potravinami a smíšeným zbožím. Ráno zaveze zboží a po zbytek dne v tomto obchodě prodávají jeho žena a tchýně. On sám má pak čas na svoji nadsborovou službu. Z tohoto projektu se v případě dostatku financí snažíme podporovat i další romské služebníky, kterým Šoni slouží a kteří nemají dostatek peněz na obživu.

Ve Vinogradovském okrese mám na srdci pastora Kolju Repljuka, který žije ve vesnici Černotisovo. Ač sám Ukrajinec, slouží Romům. Má ženu a tři dcery. Nejstarší dcera dokončila studium na vysoké škole a žije a pracuje v Užgorodě. Doma tedy zůstávají dvě mladší dcery, které chodí ještě na základní školu. Koljovi se postupně daří budovat tým pomocníků, kteří mají v budoucnu potenciál převzít práci v jednotlivých sborech. V současnosti se jedná o tři pomocníky. Kolja cítí povolání k zakládání nových romských shromáždění a postupnému předávání práce romským služebníků. I Kolju se snažíme částečně finančně podporovat. Většinou si však na živobytí vydělává prací svých rukou, opravou bot, zednickými pracemi a příležitostnými krátkodobými pracemi v zahraničí. V případě dostatku financí bychom rádi finančně podpořili i další tři služebníky z Koljova týmu.

V Koljově týmu je dlouhodobě jedna potřeba, o které bych chtěl krátce napsat. Jedná se o **Vasju Lukačince**, který je jeden z Koljových pomocníků a zeťem paní Iry Zeldi. Vasja, i když je sám Ukrajinec, začal horlivě sloužit v cikánských táborech prakticky hned po svém obrácení v roce 2011 a dnes již může i samostatně kázat či vést shromáždění. Spolu se ženou Táňou mají malého syna, který se narodil v lednu 2015, a v srpnu letošního roku se jim narodil druhý syn. Bydlí v malém pronajatém domku v nevyhovujících podmínkách, bez tekoucí vody. Majitel domku letos v lednu zemřel a dědicové chtějí domek prodat. Vasja se živí opravou motocyklů, motorových pil, křovinořezů, apod. Ze svých výdělků, které někdy nestačí ani na uživení rodiny, nemá šanci si na koupi našetřit. Podařilo se nám již shromáždit velkou část z požadované sumy ke koupi výše zmíněného domku, kde by mohl Vasja kromě bydlení provozovat i svoje drobné podnikání. Zbývá ještě cca **31 000 Kč**. Na tento účel nemáme zřízený žádný speciální variabilní symbol. V případě, že byste měli na srdci podle svých možností nějak v této situaci pomoci, můžete se mi ozvat na níže uvedených kontaktech na konci této zprávy.

Na druhé straně jsou tady potřeby, které se snažíme pokrývat pomocí **variabilního symbolu: 350 – pomoc v Cholmovci**, obzvláště pomoc rodině po zemřelém pastoru Michalu Zeldi, a v případě dostatku prostředků dalším potřebným v Cholmovci a okolí. Michal zemřel v listopadu 2002 a zanechal po sobě pět dětí. Čtyři starší děti si během let po smrti pastora Michala založily svoje rodiny. Nejmladší Samuel úspěšně zakončil studium na Vyšší odborné zdravotní škole v Beregovu a v současné době pracuje jako prodavač v Užgorodě. Od září nastoupil dálkově na vysokou školu. Samuelovo studium samozřejmě nově zatíží rodinný rozpočet. Paní Ira pracuje na svém malém hospodářství a stará se o sbor po svém zemřelém manželovi. Ira i nadále zápasí s astmatem a s problémy se srdcem. Tuto rodinu podporujeme již 17 let. Bez této podpory z České republiky by tři děti nemohly vystudovat vysoké školy a paní Ira by živořila. Podpora paní Iry je během na dlouhou trať.

Variabilní symbol: 450 – Pavel Faul

Tyto finance v současnosti využívám na náklady spojené se službou na Ukrajině: placení benzínu při cestování po Ukrajině, jízdenek na vlak z ČR na Ukrajinu a zpět, příspěvků na ubytování a jídlo na Ukrajině, darů na opravy rozbitých aut služebníků a na náhlé, nepředpokládané zdravotní výdaje lidí na Ukrajině v době mých výjezdů, zdravotní pojištění, léky a ochranné preventivní preparáty pro svoji potřebu, apod. A také na provozní náklady spojené se službou Šoni Horváta, Kolji Repljuka či jiných ukrajinských služebníků v ČR. V loňském i letošním roce jsem díky dostatku finančních prostředků mohl podpořit i několik služebníků na Zakarpatsku. Letos v dubnu a v říjnu jsem zafinancoval romské konference v Užgorodě a ve Velkých Lůčkách. Děkuji touto cestou všem dárcům! Byl bych nerad, kdyby prostředky posílané na moji službu ubraly finanční prostředky na naše projekty: **variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci** a **variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci**. Chtěl bych, aby tyto dva výše zmíněné projekty zůstaly pro dárců prioritou. **Variabilní symbol zřízený na moje náklady je až třetí v pořadí.**

Kdybyste případně chtěli podpořit rodinu po zemřelém pastorovi Michalu Zeldi, pastora Kolju Repljuka a jeho tým služebníků, další potřebné v Cholmovci a okolí, anebo zapomenuté služebníky v romských sborech okolo Mukačeva - zvláště pastora Šoni Horvátha, či náklady spojené s mou prací na Ukrajině, můžete poslat svůj finanční příspěvek na:

Platby z České republiky

**Nadační fond Křesťanské Misijní Společnosti
ČSOB a.s. Praha 1, číslo účtu: 577409193/0300,
variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci
variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci
variabilní symbol 450 - Pavel Faul**

Dary jsou odečitatelné od daňového základu.

Nadační fond KMS Vám může na požádání vystavit potvrzení o přijetí daru.

V případě potřeby potvrzení, kontaktujte ředitele NF KMS Michala Klesnila,

telefon kancelář: +420 284 822 297, e-mail: office@nfkms.cz, <http://www.nfkms.cz>

Pro platby ze zahraničí

Pro platby ze zahraničí je nejlevnější možností využít platební bránu PayPal z webových stránek NFKMS (www.nfkms.cz). V odstavci "Kategorie" klikněte na "Pavel Faul" a pak na symbol "PayPal Donate" u příslušného projektu, který chcete podpořit.

Můžete použít i klasický bankovní převod, pak ale obě strany zaplatí mnohem vyšší bankovní poplatky.

V tom případě použijte **IBAN: CZ96 0300 0000 0005 7740 9193, BIC: CEKOCZPP**

Prosím uveďte kvůli rozlišení ve zprávě pro příjemce, na jaký projekt je daná finanční částka určena, zda na: **350 - Pomoc v Cholmovci, 400 - Zapomenutí služebníci**

a nebo 450 – Pavel Faul. Zároveň vás také prosím o potvrzení formou e-mailu, které bude obsahovat, na jaký projekt a jakou částku jste zaslali.

Také mě můžete kontaktovat osobně na:

mobil: +420 775 148 383

e-mailová adresa: ks.doma@atlas.cz

<http://www.ksdoma.estranky.cz/>

Pavel Faul – Křesťanský sbor Domažlice, z.s.

